

Udstillingsobjekt. Modebladene er ved at dø ud, men modedefotografiet lever i bedste velgående og finder vej til gallerier og museer.

Moden og maleriet

AF CAMILLA ALFTHAN

Det er en sort, knælende hest med en haute coutureklædt kvinde på ryggen, som er blikfanget på fotoudstillingen *Vogue Like a Painting*, der denne weekend åbner i København. Billedet er taget af den konceptuelle fotograf Tim Walker og iscenesat på et landsted i Sussex, hvor en sort kulisse blev slået op i en hestestald. Det flamboyante tøj var sat sammen af den danske stylist Jacob K, mens makeupartisten sørgede for et ekstra strejf af drama, og en hestetræner så til, at det ædle dyr indtog den rette positur.

»Hver gang vi laver et nyt billede, træder vi ind i en ny verden for at fortælle en ny historie. Her var vi inspireret af Bloomsburybevægelsen fra århundredskiftet og fotografen Jacques-Henri Lartigues store silhuetter fra 30'erne. Som stylist gør jeg tøjet relevant for nutiden, så det ikke kommer til at ligne et kostume,« fortæller danskeren, som i de forløbne 14 år har sat sit præg på den internationale magasinverden.

Til en anden serie var han i Diors historiske arkiver for at vælge couture, der blev

fotograferet på en kronraget sort kvinde, en autonom, og i en helt anden kontekst, end roberne oprindeligt var tiltænkt.

Ifølge Jacob K bliver de gennemarbejdede modefotos til værker i deres egen ret, fordi de sætter tankerne i gang.

»Det er vigtigt at skabe en fortælling og få folk til at drømme. Min opgave er at følge de nye kollektioner og sætte dem sammen, så de fortæller en historie om den tid, vi lever i. Selv når billederne er 100 år gamle, holder de stadig,« forklarer han.

MÅSKE er det i virkeligheden modens rolle i kunsten? Da kurator Debra Smith gik i gang med at indsamle materialet til udstillingen, ledte hun efter svaret i Vogues mere end 100 år gamle arkiver i Paris, London, Milano og New York.

»Et modedefotografi er resultatet af et teamwork, hvor fotografen allerede har komponeret sit billede og studeret lyssætningen, før han klikker med kameraet. Jeg satte mig for at finde det bedste af det bedste, for at vise de mest fængslende billeder,« fortæller Debra Smith, som i årevis har arbejdet for forlaget bag den berømte modebibel. Hendes personlige favoritter stammer fra 40'erne og 50'erne.

»Irving Penn, Blumenfeld og Clifford Coffin var moderne og konceptuelle. Man eksperimenterede frit med surrealismen, og folk som Man Ray, Dalí og Schiaparelli arbejdede tæt sammen, uden at der blev skelet til deres respektive brancher. Den slags er svært at finde i dag. Den største påvirkning er photoshop, fordi fotografene sidder længe og bearbejder deres billeder, så de til sidst ligner malerier.«

Flere af værkerne er direkte inspireret af kunstverdenen. Cecil Beaton's håndmalede kirke fra 1936 er en hilsen til Matisse, mens Coffins anonyme kvinderygge midt i en ørken giver associationer til både Magritte og Dalí. Camilla Åkrans ensomme kvinde fra 2010 er en moderne version af Edward Hopper.

»Det er nærmest som en leg at prøve at finde ud af, hvilken kunstner eller hvilket kendt maleri der har påvirket fotografene,« fortæller Debra Smith, som desuden fik 60 nye fotografier af stjerner som Steven Klein og Tim Walker.

Ikke alle billeder er kommet med til København, da flere fotografer, i kølvandet på #MeToo-bølgen, er sorteret fra. Den selvcensur har været en dyr pris at betale for at rydde op i en branche, der aldrig har været særlig puritansk.

»Helmut Newton er en af mine favoritter – hvordan ville han klare sig i dag? Og hvordan ville den klassiske kunst se ud, hvis folk ikke havde haft deres kunstneriske frihed? Vi kæmper lige nu en kamp for at finde en gylden middelvej,« siger Debra Smith, som i den seneste tid har set store forandringer i bladene, hvor berømte redaktører og stylistere nu er skiftet ud.

»Det er som et Big Bang – en gigantisk eksplosion af nye talenter. Samtidig er modemagasinet ved at dø ud. Bladene bliver tyndere og tyndere, og modeserierne har for længst fundet vej til nettet. De enorme produktioner, vi har set i to årtier, er nu på retur.«

Spørgsmålet er, hvordan det vil påvirke branchen.

For den britiske galleriejer Michael Moore er modedefotografiet egentlig bare kunst, hvor der tilfældigvis også findes et par sko eller en kjole, som beskueren kan købe.

»Selv om internettet har overtaget bladens rolle, ønsker folk stadig at se ny mode. Hos os ser vi et voksende antal unge samlere.«

Udstillingen »Vogue Like a Painting« kan ses på Kunstforeningen Gl. Strand fra 5. maj til 2. september.